

[Victor Pürschel.]

er et beundringsværdigt Arbejde, der gøres fra de færøske Fiskeres Side deroppe under farefulde Forhold med daarlige Skibe og Redskaber og med et økonomisk Udbytte, der er forfærdende ringe. Man kan kun have den stærkeste Trang til at søge at bedre paa disse Forhold, men, som sagt, jeg er ikke sikker paa, at det her gennemføres ikke vil bringe Skuffelser. Jeg tror ligesom den konservative Ordfører, at det er paa andre Punkter, Hindringerne i Virkeligheden ligger.

Saa vil jeg gerne slutte mig til de Ønsker, der er fremsat af den konservative Ordfører om Oplysninger og navnlig ogsaa til Ønsket om en Afmærkning baade af Fiskerfartøjerne og af Baadene, der hører til disse Fiskerfartøjer. Jeg er nu ikke sikker paa, at der ikke findes Bestemmelser derom, det tror jeg, der gør, og til en vis Grad er de, efter hvad jeg ved, ogsaa mærkede; jeg har da set mange Fartøjer deroppe med Mærker paa, men det er muligt, at der i den senere Tid har fundet Afslappelse Sted, det tør jeg ikke sige noget om, det er nogle Aar siden, jeg var deroppe sidst.

Jeg kan ikke slutte uden at gøre en Bemærkning om Forholdet mellem Færingerne og Fiskeriinspektionen deroppe, og den Polititjeneste, der udøves af Syssemanden. Der er fra en vis Side — her tænker jeg ikke særlig paa Færingerne, men fra anden Side — ført en Agitation, som forekommer mig i høj Grad skadelig. Den bygger vistnok til Dels paa Meddelelser fra færingsk Side, hvor man har søgt at sætte ondt Blod mellem Færingerne og Inspektionsskibene deroppe. Det er en meget daarlig Gerning at gøre. Jeg har haft Lejlighed til at se — det blev ogsaa fremhævet af den konservative Ordfører, og jeg har fremhævet det her ved tidligere Lejligheder —, at Inspektionsskibene i mange Henseender er en særdeles god Ven for færøske Skibe, det ved jeg ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Samuelsen fuldt ud anerkender. Dette gode Forhold skal man efter min Mening stræbe efter at fremme mest muligt, og saa maa man gøre sig klart, at naar Inspektionsskibet foruden at yde denne Hjælpetjeneste, foruden at passe paa de fremmede Fartøjer ogsaa har den Op-gave i det hele at kræve Landets Love overholdt, kan det ikke undgaas, hvis et dansk Fartøj overtræder disse Love, at det bliver jaget af et dansk Regeringsskib. Det kan naturligvis se noget ejendommeligt ud, men det er strengt taget ikke mere ejendomme-

ligt, end at en dansk Politibetjent anholder en anden dansk Mand. Forsøg paa at skabe Ophidselse i denne Anledning synes jeg, man fra alle ansvarlige Sider bør imødegaa stærkest muligt, og jeg henstiller ogsaa til Færingerne, at de selv tager dette Hensyn og bestræber sig for, at dette Hensyn respekteres fra alle Sider. Jeg ved godt, det kan have visse Vanskeligheder, for det er mit Indtryk, at det netop er den Del af den færingske Befolkning, der i øvrigt ser med størst Mistillid paa Forholdet til Danmark, som, naar de kommer op til Grønland, er allerivrigst efter at pukke paa, at de er danske Statsborgere, og at kræve de størst mulige Hensyn som danske Statsborgere deroppe.

Med disse Ord vil jeg sige, at jeg mener i det hele at kunne anbefale Forslaget, forudsat at det gennemføres paa en saadan Maade, at de berettigede grønlandske Interesser ikke derved gaas for nær.

Statsministeren (Stauning): Det er med stor Tilfredshed, jeg har hørt de forskellige Udtalelser, hvori man giver Tilslutning til en Ordning som den foreslaaede til Imødekommelse af de Ønsker, som den færøske Fiskerbefolkning har næret.

Jeg vilde beklage, om det ærede Medlem Hr. Westermann og det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, som sidst talte, skulde faa Ret i, at det blot vil bringe Skuffelser for den færøske Befolkning, naar denne Ordning gennemføres. Det har jo ikke været Tanken. Det har virkelig været Tanken at gøre saa vidtgaende Indrømmelser, som man kunde, for at afhjælpe den Trang, som sagdes at være til Stede. Men det vil jo først Fremtiden vise, om det, der her er Tale om, bliver til Glæde eller til Skuffelse. Det er i hvert Fald Færingernes Ønsker, som i vid Udstrækning er imødekommet, medens man samtidig, som jeg vist før har sagt, har søgt at varetage de Interesser, som den grønlandske Befolkning først og fremmest har ved Grønland.

Om denne Ordning vil faa gennemgribende Betydning for Sikkerheden, betvivlede ogsaa det ærede Medlem Hr. Westermann, og det er jo muligt, at man ogsaa her har overdrevet Forventningen. Navnlig naar der har været Tale om dette Ophold inde i Skærgaarden, har jeg vel forstaaet, at det i hvert Fald under visse Forhold kan være noget helt andet end Sikkerheden. Men Færingerne er vel saa kloge Sømænd, at de ikke tyer derind paa de Tider, hvor det er forbundet med Fare for dem.

Derimod er der jo ikke den mindste